

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת וירא

פרשת נח

פרשת נח	יום	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	סד ע"ב	נט	
שני	סה ע"א	סה	
שלישי	סה ע"ב	עב	
רביעי	סז ע"א	עח	
חמישי	סז ע"ב	פג	
שישי	סז ע"א	פח	
שבת	סז ע"ב	צד	

פרשת לך לך תשפ"א

עלון מס' 105

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

אברהם אבינו נקרא אוהב השי"ת על רצונו להתקרב אליו

לך לך מארצך וגו', רבי אבא פתח ואמר, (ישעיהו מו יב) שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב הַרְחוּקִים מִצְדָּקָה, שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב, כַּמָּה תְּקִיפִין לְבִיָּהוּ דְחֵיבֵינָא, דְחֵמָאן שְׁבִילֵי וְאוּרְחֵי דְאוּרֵייתָא וְלֹא מִסְתַּפְּלֵן בְּהוּ, וְלְבִיָּהוּ תְּקִיפִין דְלֹא מְהַדְרִין בְּתִיבְתָא לְגַבֵּי מְרִיהוֹן, וְאֶקְרוּן אֲבִירֵי לֵב, הַרְחוּקִים מִצְדָּקָה, דְמִתְרַחֲקֵי מְאוּרֵייתָא.

רבי חזקיה אומר, דמתרחקי מקדשא בריה הוא, ואנון רחיקין מניה, ובגין כך אקרוין אבירי לב, הרחוקים מצדקה, דלא בעאן לקרבא לגבי קדשא בריה הוא, בגין כך אנון רחוקים מצדקה, פיון דאנון רחוקים מצדקה, רחוקים אנון משלום, דלית לון שלום, דכתיב (ישעיהו מח כב) אין שלום אמר יהו"ה לרשעים, מאי טעמא, בגין דאנון רחוקים מצדקה.

מתוק מדבש

אברהם אבינו נקרא אוהב השי"ת על רצונו להתקרב אליו

לך לך מארצך וגו', רבי אבא פתח ואמר לבאר הטעם על מה זכה אברהם יותר מכל בני דורו שאמר לו הקב"ה לך וגו', ותחלה מקדים לפרש מש"כ שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב הם הרשעים האכזורים, הרחוקים מצדקה הרחוקים מלעשות צדקה וחסד, ומפרש שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב, כַּמָּה תְּקִיפִין לְבִיָּהוּ דְחֵיבֵינָא כמה קשה לבם של הרשעים, דְחֵמָאן שְׁבִילֵי וְאוּרְחֵי דְאוּרֵייתָא וְלֹא מִסְתַּפְּלֵן בְּהוּ שרואים שבילי פנימיות התורה, ודרכי נגלות התורה ואינם מתבוננים בהם, וְלְבִיָּהוּ תְּקִיפִין דְלֹא מְהַדְרִין בְּתִיבְתָא לְגַבֵּי מְרִיהוֹן וְאֶקְרוּן אֲבִירֵי לֵב ועוד שלבם קשה שאינם חוזרים בתשובה אל רבונם ולא נכנס פחד ה' בלבם לכן נקראים אבירי לב, ומש"כ הרחוקים מצדקה פירוש דמתרחקי מְאוּרֵייתָא שמתרחקים מן התורה הנקראת צדקה (מדנש משלי יא), לפי שצדקה עשה הקב"ה עם עמו ישראל שהנחילם כלי חמדה שיזכו עי"ז לחיי העולם הבא.

רבי חזקיה אומר מש"כ הרחוקים מצדקה, פירוש דמתרחקי מקדשא בריה הוא ואנון רחיקין מניה לפי שמתרחקים מהקב"ה מבחירתם הרעה לכן הם רחוקים ממנו, לפי שגם הוא מסלק שכינתו ומסתיר פניו מהם, ואומר להם אם תעזבני יום יומיים אעזבך (רש"י דנח יא יג), והטעם שהקב"ה נקרא צדקה לפי שכל העולם נזון מצדקתו ולא בזכות עצמו, ובגין כך אקרוין אבירי לב ולכן נקראים אבירי לב לפי שהם הרחוקים מצדקה פירוש דלא בעאן לקרבא לגבי קדשא בריה הוא לפי שלא רוצים להתקרב להקב"ה מצד עצמם, בגין כך אנון רחוקים מצדקה ולפיכך הם גם רחוקים מן הקב"ה לפי שמתרחק מהם כנ"ל, ר"ל הם רחוקים מלקבל שפע מהתפארת הנקרא צדקה, פיון דאנון רחוקים מצדקה רחוקים אנון משלום דלית לון שלום וכיון שהם רחוקים מצדקה שבתפארת הם רחוקים משלום שביסוד, כי גוף וברית חשבינן חד, ולכן אין להם שלום וזהו דכתיב אין שלום אמר ה' לרשעים, מאי טעמא אין להם שלום בגין דאנון רחוקים מצדקה לפי שהם רחוקים מצדקה שבתפארת. (רמ"ק ורל"ג ומפרכס)

תָּא חֲזִי אַבְרָהָם בְּעֵי לְקַרְבָּא לְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא וְאַתְקַרַּב, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים מה ח) אֶהְבֶּתָּ צְדָק וְתִשְׁנֵא רְשַׁע, בְּגִין דְּאֵהֵב צְדָק וְשִׁנְא רְשַׁע אֶתְקַרַּב לְצְדָקָה, וְעַל דָּא כְּתִיב (ישעיה מא ח) אַבְרָהָם אוֹהֵבִי, מֵאֵי טַעְמָא אוֹהֵבִי, בְּגִין דְכָתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק, רְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא דְרַחֲמִים (דף עו ע"א) לִיָּה אַבְרָהָם מִפְּלַ בְּנֵי דְרִיָּה, דְהוּוּ אַבִּירֵי לֵב, וְאַנּוּן רְחוּקִים מְצַדְקָה פְּמָה דְאַתְמַר.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח (תהלים פד ב) מַה יְדִידוּת מְשַׁפְּנוּתֵיךָ יְהו"ה צְבָאוֹת, פְּמָה אֵית לּוֹן לְבַנֵי נְשָׂא לְאַסְתַּפְּלָא בְּפוּלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, דְהָא פִל בְּנֵי נְשָׂא לָא יִדְעֵי וְלָא מְסַתְּפְלֵי עַל מַה קְאִים עֲלֵמָא, וְאַנּוּן עַל מַה קְיִימִין.

הקב"ה גילה לאברהם סוד ספר יצירה והשיג סודות עליונים ותחתונים

פִּינּוֹן דְחֵמָא קַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא אֶתְעֵרוּתָא דִּילִיָּה וְתִיאוּבָתָא דִּילִיָּה, מִיַּד אֶתְגַּלִּי עֲלֵיָּה וְאָמַר לִיָּה לָךְ לָךְ, לְמַנְדַּע לָךְ וְלְאַתְקַנָּא גְרַמְךָ, מֵאַרְצָךָ מַהֲהוּא סִטְרָא דִישׁוּבָא דְהוּוּת מִתְדַבֵּק

מתוק מדבש

קְיִימִין וכמו כן אינם משגיחים על מה הם קיימים, ר"ל אם כל בני העולם זכאים ואינם צריכים למעשיו אז עכ"פ הוא מכריע את עצמו לבד לכף זכות.

(דף עו ע"ב-ע"ז ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' קצט-רא)

הקב"ה גילה לאברהם סוד ספר יצירה והשיג סודות עליונים ותחתונים

עומק הדברים מבואר בע"ח (שמ"ג פ"ב), כי למעלה ברקיע יש שער גדול ששיעורו כנגד כל ארץ ישראל, ונקודת אמצעיתו מכוונת כנגד בית המקדש, וסביב שער זה יש ע' חלונות שמהם יורד השפע לע' שרי האומות, ואברהם ידע והשיג הכח של כל אחד ואחד מהע' שרים לפי שהיה בקי בכל אותם החלונות שמהם מושפעים הע' שרים, וגם את השער הגדול שהוא כנגד כל ארץ ישראל שדרכו יורד אור גדול בדרך ישר לארץ ישראל, שמקורו מהיכל לבנת הספיר המכוון כנגד בית המקדש רצה להשיג בשכלו לדעת מעלת האור ושיעורו היורד דרך שם, אבל לא עלתה בידו למצוא לו שיעור מוגבל כשאר כל הארצות. (סרמ"ז)

פִּינּוֹן דְחֵמָא קַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא אֶתְעֵרוּתָא דִּילִיָּה וְתִיאוּבָתָא דִּילִיָּה כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּב"ה אֶת הַתְּעוּרָוּת שְׁלוֹ וְהַתְּשׁוּקָה שְׁלוֹ לְדַעַת אֶת עֲנִינֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִיַּד אֶתְגַּלִּי עֲלֵיָּה מִיַּד נִגְלָה עֲלָיו הַקְּב"ה, וְאָמַר לִיָּה תִּתְרַחֵק מִלְּחָקוֹר בְּכָל הַחֲכָמוֹת לְדַעַת אֶת חֲלָקֵי יִשׁוּב הָאֶרֶץ וְשֵׁר שְׁלָהֶם, אֵלָא לָךְ לָךְ, לְמַנְדַּע לָךְ וְלְאַתְקַנָּא גְרַמְךָ לָךְ לְחָקוֹר וְלְדַעַת אֶת שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ מֵאִיזָה מְקוֹם נִחְצָבָה וְלִתְקַנָּה וְלַהֲשַׁלִּימָה וְלַהֲחִזִּירָה אֶל שׁוֹרֵשָׁה, נִמְצָא שְׁכַל מַה שְׁהוּלָךְ וּמִשְׁתַּלֵּם הוּא הוּלָךְ וּמִתְקַרַּב אֶל יְדִיעַת עֲצָמוֹ, ר"ל יְדִיעַת נִשְׁמַתוֹ וְהִינּוֹ לְמַנְדַּע לָךְ, וְכִשְׁתִּשְׁיֵג יְדִיעַת עֲצָמְךָ

תָּא חֲזִי אַבְרָהָם בְּעֵי לְקַרְבָּא לְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא וְאַתְקַרַּב בָּא וְרָאָה אַבְרָהָם רָצָה לְהִתְקַרַּב לְהַקְּב"ה וּנְתַקַּרַּב, כִּי הָבָא לְטַהַר מִסִּיעֵין אוֹתוֹ (יומא לט.), וּלְפִי שִׁיעָא מֵאוֹר כְּשָׁדִים לְלַחַת אֶרֶץ כְּנַעַן וּבָא עַד חֶרֶן, קַרְבָּהּ הַקְּב"ה יוֹתֵר וְא"ל לָךְ לָךְ, הָדָא הוּא דְכָתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק וְתִשְׁנֵא רְשַׁע פִּירוּשׁ בְּגִין דְּאֵהֵב צְדָק וְשִׁנְא רְשַׁע אֶתְקַרַּב לְצְדָקָה לְפִי שְׂאִבְרָהֶם אֵהֵב צְדָק שְׁהוּא הַמְּלָכוֹת [הַשְּׁכִינָה] וְשִׁנְא רְשַׁע הִינּוּ אֶת הַחִיצוֹנִים הַדְּבוּקִים בָּהּ, לְכֹן נִתְקַרַּב לְצְדָקָה שְׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת הַמִּיּוּחָד עִמָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב אַבְרָהָם אוֹהֵבִי וּמְפָרֵשׁ מֵאֵי טַעְמָא אוֹהֵבִי לְמַה נִּקְרָא אוֹהֵבִי, בְּגִין דְכָתִיב אֶהְבֶּתָּ צְדָק פִּירוּשׁ רְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא דְרַחֲמִים (דף עו ע"א) לִיָּה אַבְרָהָם מִפְּלַ בְּנֵי דְרִיָּה דְהוּוּ אַבִּירֵי לֵב הִיא אֶהְבֶּתָּ ה' שְׂאֵהֵב אוֹתוֹ אַבְרָהָם יוֹתֵר מְכַל בְּנֵי דוֹרוֹ שְׁהִיוּ אַבִּירֵי לֵב, וְאַנּוּן רְחוּקִים מְצַדְקָה פְּמָה דְאַתְמַר וְהֵם הִיוּ רְחוּקִים מִן הַקְּב"ה הַנִּקְרָא צְדָקָה כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר לְעִיל. (רמ"ק ורל"ג)

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח לְפָרֵשׁ מִשְׁכ"מ מַה יְדִידוּת מְשַׁפְּנוּתֵיךָ ה' צְבָאוֹת פִּי כְּמַה חֲבִיבִים הֵם מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, וְהַקְּדִים וְאָמַר פְּמָה אֵית לּוֹן לְבַנֵי נְשָׂא לְאַסְתַּפְּלָא בְּפוּלְחָנָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא כְּמַה יֵשׁ לְהֵם לְבַנֵי אָדָם לְהַסְתַּכַּל וְלַהֲשִׁיגָה בְּעִבּוּדַת הַקְּב"ה שְׁעִי"ז הוּא קִיּוֹם הָעוֹלָם, דְהָא פִל בְּנֵי נְשָׂא לָא יִדְעֵי וְלָא מְסַתְּפְלֵי עַל מַה קְאִים עֲלֵמָא שְׁהִרִי כָל בְּנֵי אָדָם לָא יוֹדְעִים וְלָא מְשִׁיגִים עַל מַה הָעוֹלָם קִיּוֹם, כִּי לְפַעְמִים עִי קִיּוֹם מְצוּהָ אַחַת מְכַרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ לְכַף זְכוּת אוֹ ח"ו לְהִיפֵךְ (קדושין מ:), נִמְצָא שְׁכַל הָעוֹלָם תְּלוּי בּוֹ, וְאַנּוּן עַל מַה

התעוררות הנשמה מכניע את הגוף ואת היצה"ר

בְּאֵילָנָא שְׁלֵטָא עֲרְלָה תְּלַת שְׁנִין, בְּבַר נֶשׁ תְּלַת סְרֵי שְׁנִין דְּאֶקְרוּן שְׁנֵי עֲרְלָה, פִּינּוּן דְּאֶעְבְּרוּ עַל גּוּפָא אַנוּן שְׁנִין, וְאֶתְעֵבְרַת (ד"א, וְאֶתְעֵבְרַת) נִשְׁמָתָא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא קַדִּישָׁא, פְּקִידַת לְגוּפָא לְרַעוּתָא טְבָא, לְכַפּוּף לְהֵהוּא נַחֲשׁ, דְּהָא לֹא יָכִיל (דף עט ע"א) לְשִׁלְטָאָה כְּמָה דְּהוּי, דְּכִתִּיב וַיִּקַּח אֲבָרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ וְגו', (אֲבָרָם דָּא י', אֶת שְׂרֵי דָא ה', י' דָּא נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא וְהוּא זְכָר, ה' דָּא נִשְׁמָתָא נּוֹקְבָא), דָּא גּוּפָא, דְּאִיהוּ לְגַבֵּי נִשְׁמָתָא כְּנּוֹקְבָא לְגַבֵּי דְכּוּרָא, וְאֶת לּוּט בֶּן אָחִיו דָּא (יֵצֵר הָרַע) נַחֲשׁ, דְּלֹא אֶעְדִּי כָּל כּוּן מִן גּוּפָא, בְּגִין דְּדִבְקוּתָא דְּגּוּפָא לֹא אֶעְדִּיו כָּל כּוּן (זְמַנָּא הֵהוּא) מְנִיָּה, אֲבָל אֶתְעֵבְרַת דְּנִשְׁמָתָא אֲלֵקֵי לִיָּה תְּדִיר, וְאֶתְרֵי בֵּיה וְאוֹכַח לִיָּה וְכַפִּיף לִיָּה עַל פְּרַחֲיָה, וְלֹא יָכִיל לְשִׁלְטָאָה.

וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ, אֲלֵין עוֹבְדִין טְבִין דְּעֵבִיד בַּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא בְּאֶתְעֵבְרוּתָא דְּנִשְׁמָתָא, וְאֶת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹן, הֵהוּא נֶפֶשׁ דְּהוּת בְּקַדְמִיתָא בְּדִבְקוּתָא בְּחִבְרוּתָא דְּהֵיָא עֲרְלָה בְּהַדֵּי גּוּפָא, וְאֶתְקִין לָהּ לְבַתָּר, דְּהָא לְבַתָּר תְּלִיסַר שְׁנִין וְלַעֲיִלָּא, דְּנִשְׁמָתָא אֶתְעֵבְרַת לְאֶתְקַנָּא לְגּוּפָא, תְּרוּוּיָהּ מִתְקַנֵּין לְהֵהוּא נֶפֶשׁ, דְּמִשְׁתַּתְּפָא בְּתוֹקְפָא דְּנַחֲשׁ וְתִיאוּבְתִיָּהּ

מתוק מדבש

ר"ל לפי שיש לו קורבה עם הגוף, והטעם לפי שלא נפרד כל כך בקל מן הגוף, בגין דְּדִבְקוּתָא דְּגּוּפָא לֹא אֶעְדִּיו כָּל כּוּן מְנִיָּה לפי שהגוף דבוק בו מעת הולדו, לכן הוא רגיל בו ואינו רוצה ליפרד כל כך בקלות מן היצר הרע, אֲבָל אֶתְעֵבְרוּתָא דְּנִשְׁמָתָא אֲלֵקֵי לִיָּה תְּדִיר אֲבָל הַתְעוּרְרוּת הַנִּשְׁמָה מְכַה וּמְכַנִּיעַ אֶת הַגּוּף תְּמִיד, וְאֶתְרֵי בֵּיה וְאוֹכַח לִיָּה וְכַפִּיף לִיָּה עַל פְּרַחֲיָה וְלֹא יָכִיל לְשִׁלְטָאָה וּמַתְרָה בּוֹ וּמוֹכִיחַ אוֹתוֹ וּמְכַנִּיעַ אוֹתוֹ בַּעַל כְּרַחוּ וְאִין הַיֵּצֵר הָרַע יִכּוּל לְשַׁלוּט בּוֹ.

וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ רּוּמְזוֹ עַל אֲלֵין עוֹבְדִין טְבִין דְּעֵבִיד בַּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא בְּאֶתְעֵבְרוּתָא דְּנִשְׁמָתָא אֲלוֹ הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׁעוֹשֵׂה הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם ע"י הַתְעוּרְרוּת הַנִּשְׁמָה שְׂבַכְחָם הִיא מְטָה אוֹתוֹ לְדֹרֶךְ הַטּוֹב. וְאֶת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹן פִּירוּשׁ שֶׁהַנִּשְׁמָה לּוֹקַחַת אֶת הֵהוּא נֶפֶשׁ דְּהוּת בְּקַדְמִיתָא בְּדִבְקוּתָא בְּחִבְרוּתָא דְּהֵיָא עֲרְלָה בְּהַדֵּי גּוּפָא אוֹתָהּ הַנִּפְשׁ שֶׁהִיָּתָה בְּתַחֲלָה מְדוּבַקַת בְּהַתְחַבְרוּת הָעֲרְלָה עִם הַגּוּף וּנְתַרְגְּלָה לְהַתְאוּוֹת וּנְמַשְׁכַת אַחֲרֵיהֶם, וְאֶתְקִין לָהּ לְבַתָּר וּמִתְקַנַת אוֹתָהּ אַח"כ, דְּהָא לְבַתָּר תְּלִיסַר שְׁנִין וְלַעֲיִלָּא דְּנִשְׁמָתָא אֶתְעֵבְרַת לְאֶתְקַנָּא לְגּוּפָא כִּי אַחַר י"ג שָׁנִים כִּשְׁהַנִּשְׁמָה מִתְעוּרְרַת לְתַקֵּן אֶת הַגּוּף, תְּרוּוּיָהּ מִתְקַנֵּין

התעוררות הנשמה מכניע את הגוף ואת היצה"ר

בְּאֵילָנָא שְׁלֵטָא עֲרְלָה תְּלַת שְׁנִין באילן שולטת הערלה ג' שנים, בְּבַר נֶשׁ תְּלַת סְרֵי שְׁנִין דְּאֶקְרוּן שְׁנֵי עֲרְלָה וּבָאָדָם שוֹלְטַת הָעֲרְלָה י"ג שָׁנִים הַנִּקְרָאוֹת שְׁנֵי עֲרְלָה, ר"ל לפי שהוא בשנות הקטנות שאז יש לו רק נפש רוח ונשמה מעולמות בריאה יצירה עשיה ששם מציאות הקליפות הנקראות ערלה, פִּינּוּן דְּאֶעְבְּרוּ עַל גּוּפָא אַנוּן שְׁנִין כִּיּוֹן שְׁעֵבְרוּ עַל הַגּוּף אֲלוֹ הֵי"ג שָׁנִים, וְאֶתְעֵבְרַת נִשְׁמָתָא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא קַדִּישָׁא וְהַנִּשְׁמָה נִתְעוּרְרָה וּנְתַחְבְּרָה אֲלֵיו כְּדִי לְעַבּוֹד עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ, פְּקִידַת לְגּוּפָא לְרַעוּתָא טְבָא לְכַפּוּף לְהֵהוּא נַחֲשׁ אִז פּוֹקְדַת אֶת הַגּוּף לְרַצוֹן טוֹב לְכַפּוּף אֶת הַנַּחֲשׁ שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע, דְּהָא לֹא יָכִיל (דף עט ע"א) לְשִׁלְטָאָה כְּמָה דְּהוּי כִּי הַיֵּצֵר הָרַע לֹא יִכּוּל כְּבַר לְשַׁלוּט עַל הָאָדָם כְּמוֹ שֶׁהִיא שוֹלֵט עַד י"ג שָׁנִים, דְּכִתִּיב וַיִּקַּח אֲבָרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ וְגו' וּמִפְרֵשׁ דָּא גּוּפָא דְּאִיהוּ לְגַבֵּי נִשְׁמָתָא כְּנּוֹקְבָא לְגַבֵּי דְכּוּרָא שְׂרֵי הוּא רּוּמְזוֹ עַל הַגּוּף, כִּי הַגּוּף כֻּלְפֵי הַנִּשְׁמָה הוּא פַחוֹת בְּמַעֲלָה כְּנֻקְבָה כְּנֻגַד הַזְכָּר, וְהַנִּשְׁמָה לּוֹקַחַת וְכוּפַפַת אֶת הַגּוּף לְרַצוּנָה, וְכֻמוֹ כֵּן מְכַנִּיעָה גַם וְאֶת לּוּט בֶּן אָחִיו, דָּא נַחֲשׁ דְּלֹא אֶעְדִּי כָּל כּוּן מִן גּוּפָא לּוּט רּוּמְזוֹ עַל הַנַּחֲשׁ שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע, וְנִקְרָא בֶּן אָחִיו שְׁכוּוֹנְתּוֹ קְרוֹב

בִּישָׁא, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן, וְעַם כָּל דָּא נִשְׁמַתָּא אֶתְקִיפַת בֵּיהּ בְּהוּא נַחֲשׁ, לְתַפְרָא לִיהּ בְּתוּקְפָא בְּשַׁעֲבוּדָא דְתִשׁוּבָה, (נ"א בְּשַׁעֲבוּדָא דְאוּרִימָא, וְאִמְשִׁיף לִיהּ לְגַבֵּי כְתִי כְנַסִּיּוֹת וּכְתִי מְדַרְשׁוֹת, בְּגִין דְּלֹא יִתְגַבֵּר עַל רִוְחָא כְּדָבְקֵי דְמִיתָא), הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיַּעֲבֹר.

בא"י נתגלה לאברהם כח השכינה על הארץ

מֵה פְתִיב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם, הֲכָא אֲתַגְלִי לִיהּ מַה דְּלֹא הוּא יָדַע הַהוּא חֵילָא עֲמִיקָא דְשִׁלְטָא עַל אַרְעָא, וּבְגִין כֶּן וַיֵּרָא מַה (דף פ ע"א) דְהָוָה מְתַפְסֵי מְנִיָּה, וּכְדִין וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו, כִּיִּן דְאָמַר לַיהוָה, מַהוּ הַנִּרְאָה אֵלָיו, אֲלֵא הֲכָא אֲתַגְלִי לִיהּ הַהוּא דְרָגָא דְשִׁלְטָא עַל אַרְעָא, וְעָאֵל בֵּיהּ, וְאֶתְקִיַּים בֵּיהּ.

מתוק מדבש

בא"י נתגלה לאברהם כח השכינה ושליטתה על הארץ

מֵה פְתִיב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם פִּירוּשׁ הֲכָא אֲתַגְלִי לִיהּ מַה דְּלֹא הוּא יָדַע הַהוּא חֵילָא עֲמִיקָא דְשִׁלְטָא עַל אַרְעָא כִּיִּן נִתְגַלָּה לוֹ מַה שְׁלֵא יָדַע קוּדֵם הַכְּנָסוֹ לְאַרְצָא, הֵינְנוֹ אוֹתוֹ כִּי עֵמֻק שֶׁל הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] הַשּׁוֹלֵט עַל הָאָרֶץ, וּבְגִין כֶּן לִכֵּן כְּתִיב וַיֵּרָא כִּי כִּיִּן גַּלְהָ לֹו הַקְּבִיָּה, מַה (דף פ ע"א) דְהָוָה מְתַפְסֵי מְנִיָּה מַה שְׁעַד עֵתָה הִיָּה מְכוּסָה מִמֶּנּוּ, וּכְדִין וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו אוֹ בְנֵה מִזְבֵּחַ לֵה' עַל מַה שְׁנִרְאָה אֵלָיו וְגַלְהָ לֹו מַה שְׁהִיָּה מְכוּסָה מִמֶּנּוּ, וּמִקְשָׁה כִּיִּן דְאָמַר לַיהוָה אִם כֵּן מַהוּ הַנִּרְאָה אֵלָיו שְׁהִרֵי יָדוּעַ שְׁהוּא הַנִּרְאָה אֵלָיו, וּמַה מוֹסִיף בְּמַה שְׁאָמַר הַנִּרְאָה אֵלָיו, וּמִתְרַץ אֲלֵא הֲכָא אֲתַגְלִי לִיהּ הַהוּא דְרָגָא דְשִׁלְטָא עַל אַרְעָא אֲלֵא שְׁבִנָה מִזְבֵּחַ לַהַשְּׂכִינָה הַנִּרְאָה אֵלָיו, הֵינְנוֹ מִפְּנֵי שְׁנִתְגַּלִּית אֵלָיו שְׁהִיָּה הַמְּדַרְגָּה הַשּׁוֹלֵט עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעָאֵל בֵּיהּ וְעַל יָדָה נִכְנַס בַּחֲכֵמַת יִדִיעַת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנַס תַּחַת רִשׁוּתָהּ, וְאֶתְקִיַּים בֵּיהּ וְנִשְׁאֵר קִיַּים בַּה וְלֹא סָר מִמֶּנָּה עוֹד יִמִּין וְשִׁמְאֵל לְעוֹלָם. (דף עט ע"ב פ ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ ב עמ' רלב-רלג)

לְהוּא נֶפֶשׁ דְּמִשְׁתַּתְּפָא בְּתוּקְפָא דְנַחֲשׁ וְתִיאוּבְתִיָּה בִּישָׁא שְׁנִיָּהם הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה מִתְקַנִּים אֶת הַנֶּפֶשׁ הַמִּשְׁתַּתְּפָת בְּהַתְּגַבְרוּת הַנַּחֲשׁ וְתִאוּתוֹ הַרְעָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן הַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה שְׁהֵם כְּתִי אַבְרָם וּשְׂרֵי תִיקְנוּ שְׁנִיָּהם אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְר"ל מִלַּת עָשׂוּ הִיא לְשׁוֹן רַבִּים, וְהַכּוּנָה עַל אַבְרָם וּשְׂרֵי שְׁהֵם עָשׂוּ וְתִקְנוּ אֶת הַנֶּפֶשׁ, בְּחָרָן, פִּי מֵאוֹתוֹ חֲרוּן אִף שֶׁל הַנַּחֲשׁ כְּנ"ל. וְעַם כָּל דָּא הַגֵּם שְׁקוּדֵם י"ג שְׁנָה בִימֵי הַקְּטָנוּת הִיתָה הַנֶּפֶשׁ אַחוּזָה בְּתִאוּת הַיֵּצֵר הַרַע, נִשְׁמַתָּא אֶתְקִיפַת בֵּיהּ בְּהוּא נַחֲשׁ לְתַפְרָא לִיהּ בְּתוּקְפָא בְּשַׁעֲבוּדָא דְאוּרִימָא עִם כָּל זֶה הַנִּשְׁמָה מִתְּגַבְרַת בְּחֻזְקָא עַל הַיֵּצֵר הַרַע לְשַׁבּוֹר כְּחוֹ בְּשַׁעֲבוֹד הַתּוֹרָה, וְאִמְשִׁיף לִיהּ לְגַבֵּי כְתִי כְנַסִּיּוֹת וּכְתִי מְדַרְשׁוֹת בְּגִין דְּלֹא יִתְגַבֵּר עַל רִוְחָא כְּדָבְקֵי דְמִיתָא וּמִשְׁכַּת אֶת הַיֵּצֵר הַרַע לְבִתֵּי כְנַסִּיּוֹת וּלְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת כְּדִי שְׁלֵא יִתְגַבֵּר עוֹד עַל רוּחַ הָאָדָם כְּבַתְּחִלָּה (ע"י ז"ק פ' מִשְׁפָּטִים ד'ל"ט ע"ט). הָדָא הוּא דְכְתִיב (הַמֶּשֶׁךְ הַמְּאֻמָּר הוּא לְקַמֵּן דָּף פ ע"ט, ד"ה וַיַּעֲבֹר וּגו')

שבח דא שירתא

ספר הזוהר הקדוש - מקור לכל ספרי יראים

הנה ספר הזוהר בו דבוקה נפשי עד אשר בשכבי ובקומי בו נקשרתי, לא נח ולא שקט לבי, כי באמת הספר הלזה ידוע ומפורסם סגולת העסק בו, והוא מקור לכל ספרי יראים וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה. (העטרת צבי מזידיטשויב זיע"א במכתבו לרבו האוהב ישראל מאפטא זי"ע)

פרשת לך לך תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

מוקד הזמנות:

משלוחים היום
עד הבית
לכל הקני ראיין